

Kerekes Botond 4. b.: A Kényes Nyanyakirálylány

Volt egyszer egy királylány, akit Kényes Nyanyának hívtak. Azért kapta ezt a nevet, mert folyton kényeskedett. Mondjuk így: „Fürödni szeretnék! Ez a víz túl hideg! Ez meg túl meleg! Á, inkább nem is fürödni szeretnék! Inni akarok!! Nem, nem teát kérek, hanem szörpöt! Pfujj, ez túl édes, inkább kérek valami sós enivalót!”

Így ment ez nap, mint nap. S egyszer az összes szolga felmondott. Azt mondta a királylány apjának, a királynak: „Szerezz megint szolgákat!”

A király szinte minden országban kiplakátoltatta, hogy szolgát keresnek. Jött is két szolga. Az egyik neve Péter, a másiké Sanyi. Azt mondták a királynőnek:

- Mit tehetünk érted, felséges királylány?
- Szerezzetek nekem még szolgákat! - felelte Nyanyakirálylány!

Péter és Sanyi nagyon furfangosak voltak. Festettek egy szolgasereget a falra. A királylány azt parancsolta nekik:

- Hozzatok inni!

De a festett szolgasereg nem csinált semmit. A királylány felháborodva szólt az apjának, hogy csináljon valamit az engedetlen szolgálkkal! A király kiment a falhoz, s ahogy észrevette a sok szolgát, elájult. Elvitték szegényt a kórházba. A királylány nagyon búslakodott. Megtanulta, hogy a szeretet fontosabb az önzésnél.

